

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 03/42668 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 27 maart 2006 in het
geding tussen:

appellante

en

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 9 juli 2003 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellante om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 27 maart 2007, verzonden op 28 maart 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 17 april 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 1 mei 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. D. Roemers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. E. de Groot, ambtenaar van Staat.

w.g. Roemers
Lid van de enkelvoudige kamer

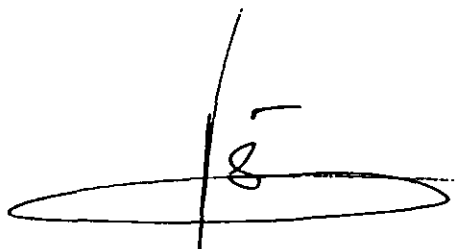
w.g. De Groot
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 7 juni 2007

210

Verzonden: **07 JUNI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Rechtbank te 's-Gravenhage
zittinghoudende te Amsterdam
meervoudige kamer vreemdelingenzaken

Uitspraak

artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)
j° artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

reg. nr.: AWB 03/42668

V.nr.:

inzake: geboren op , staatloos, wonende te
's-Gravenhage, eiseres,
gemachtigde: mr. J. de Jong, advocaat te Rotterdam,

tegen: de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, verweerder,
gemachtigde: mr. J.J. Hofland, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst
van het Ministerie van Justitie.

I. PROCESVERLOOP

1. Op 28 februari 2001 heeft eiseres een aanvraag ingediend tot verlening van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als thans bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000. Op 12 april 2002 heeft verweerder aan eiseres schriftelijk mededeling gedaan van het voornemen de aanvraag af te wijzen. Bij brief van 8 mei 2002 heeft eiseres haar zienswijze op dit voornemen naar voren gebracht. Bij besluit van 9 juli 2003 heeft verweerder de aanvraag afgewezen.

2. Bij beroepsschrift van 4 augustus 2003 heeft eiseres tegen dit besluit beroep ingesteld bij de rechtbank. De gronden van het beroep zijn ingediend bij brief van 25 augustus 2003. Bij brieven van 19 november 2003 en 15 april 2005 zijn nadere stukken ingediend. Op 12 september 2003 zijn de op de zaak betrekking hebbende stukken aan verweerder ter griffie ontvangen. In het verweerschrift van 4 augustus 2005 heeft verweerder geconcludeerd tot ongegrondverklaring van het beroep.

3. Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 10 augustus 2005. Eiseres is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. M.P. Verveer. Tevens was ter zitting aanwezig A. Imamoglu, tolk in de Koerdische taal. De rechtbank heeft het onderzoek ter zitting geschorst teneinde verweerder op grond van artikel 83, derde lid, van de Vw 2000 in de gelegenheid te stellen een schriftelijk standpunt in te nemen ten aanzien van hetgeen eiseres heeft aangevoerd omtrent het algemeen ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van 31 mei 2005. Bij brief van 31 augustus 2005 heeft verweerder zich op het standpunt gesteld dat de inhoud van het ambtsbericht geen aanleiding vormt voor wijziging of intrekking van het bestreden besluit. Bij brief van 14 oktober 2005 heeft eiseres een nader stuk overgelegd.

4. Het onderzoek ter zitting is hervat op 17 oktober 2006. Eiseres is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. J.J. Hofland. Tevens was ter zitting aanwezig de heer de zwager van eiseres. Vervolgens heeft de rechtbank het onderzoek gesloten.

AWB 03/42668

2

II. FEITEN

In dit geding gaat de rechtbank uit van de volgende feiten.

1. Bij brief van 3 juli 2002 heeft verweerder aan het Ministerie van Buitenlandse Zaken verzocht een onderzoek in te stellen met betrekking tot de asielaanvraag van eiseres. In het naar aanleiding daarvan uitgebrachte individueel ambtsbericht van 17 december 2002 (DVP/AM-U020704.1486) is vermeld dat het door eiseres overgelegde originele identiteitsbewijs een gangbaar document is, dat in Syrië aan een bepaalde groep staatloze Koerden wordt afgegeven. Eiseres is staatloos en staat slechts geregistreerd in de administratie van de mukhtar (burgemeester) in haar woonplaats. Het is niet gebruikelijk dat de Parti Kerkaran Kurdistan (PKK) in Syrië of in (Noord-)Irak aan leden of aanhangers lidmaatschapspasjes afgeeft. Overigens bleek uit het onderzoek dat eiseres niet wordt gezocht door de Syrische autoriteiten.

2. Bij brief van 24 december 2002 heeft verweerder verklaard inzage te hebben verkregen in de onderliggende stukken van het individueel ambtsbericht en heeft verweerder geconcludeerd dat het individueel ambtsbericht qua inhoud en procedure zorgvuldig tot stand is gekomen en inhoudelijk inzichtelijk is (de zogenaamde REK-check).

3. Bij brief van 15 september 2005 heeft verweerder de onderliggende stukken van het individueel ambtsbericht van 17 december 2002 overgelegd en met een beroep op artikel 8:29, eerste lid, van de Awb meegedeeld dat de kennisneming van bepaalde gedeelten van deze stukken tot de rechtbank beperkt dient te blijven.

Bij uitspraak van 22 juni 2006 heeft deze rechtbank en zittingsplaats bepaald dat de beperking van de kennisneming van bepaalde gedeelten van genoemde stukken gerechtvaardigd is.

Bij brief van 2 september 2005 heeft verweerder toestemming verleend als bedoeld in artikel 8:29, vijfde lid, van de Awb. Bij brief van 6 september 2005 heeft de gemachtigde van eiseres toestemming verleend als bedoeld in artikel 8:29, vijfde lid, van de Awb.

III. ASIELRELAAS

Eiseres heeft het volgende relaas aan haar aanvraag ten grondslag gelegd.

Eiseres is afkomstig uit Syrië en behoort tot de Koerdische bevolkingsgroep. Zij was ruim drie jaar aanhanger van de PKK; zij betaalde contributie en ging naar vergaderingen, maar was verder geen actief lid. Haar broer was ook lid van de PKK. Hij is een jaar naar Irak geweest voor de PKK, maar omdat hij het niet eens was met de strijd, is hij na een jaar teruggekeerd. Aan de grens met Syrië werd hij echter door de Syrische autoriteiten opgepakt en gevangen genomen. Op 2 en 27 oktober 2000 kwamen PKK-leden naar het huis van eiseres die haar vertelden dat eiseres de plaats van haar broer moest overnemen. Op 13 november 2000 kwam er nog een keer iemand van de PKK langs, die eiseres vertelde dat zij zich op 16 december 2000 moest hebben aangesloten bij een groep die op die datum naar Irak zou vertrekken. De schoonvader van eiseres heeft er toen voor gezorgd dat eiseres met een reisagent Syrië via Turkije kon verlaten. Eiseres kent drie mensen die bevelen van de PKK hebben geweigerd en door de PKK zijn vermoord. Hoewel de Syrische autoriteiten wisten dat de moorden waren gepleegd door de PKK, verklaarden zij dat de daders onbekend waren. Als eiseres in Syrië zou zijn gebleven zou haar lot hetzelfde zijn als dat van deze drie personen.

IV. STANDPUNTEN PARTIJEN

1.1 Verweerder stelt zich in het bestreden besluit op het standpunt dat eiseres toerekenbaar geen reis- of identiteitsdocumenten heeft overgelegd. De stelling dat zij zich heeft laten leiden door een reisagent, die de gebruikte documenten voortdurend in zijn bezit zou hebben gehouden, doet niet af aan het beginsel dat de bewijslast inzake het asielrelaas bij de vreemdeling ligt. Eiseres heeft voorts niet aannemelijk gemaakt gegronde vrees voor vervolging te hebben van de zijde van de Syrische

AWB 03/42668

3

autoriteiten. Daarbij wordt verwezen naar het individuele ambtsbericht van 17 december 2002. Ten aanzien van de vrees van eiseres voor de PKK is van belang dat eiseres niet aannemelijk heeft gemaakt dat de Syrische autoriteiten geen bescherming kunnen of willen bieden tegen deze groepering. De stelling dat de PKK leden vermoordt die hun opdrachten niet uitvoeren, berust louter op vermoedens.

Dat eiseres zich als staatloze niet gemakkelijk elders in Syrië zou kunnen vestigen, berust op een niet nader onderbouwde aanname. Haar staatloosheid houdt bovendien niet per definitie een schending van artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) in. Eiseres heeft niet aannemelijk gemaakt dat haar bestaan in Syrië onhoudbaar is geworden als gevolg van haar gestelde staatloosheid. Noch uit het algemeen ambtsbericht van 6 december 2000, noch uit andere informatie is gebleken dat staatloze Koerden, na een asielaanvraag in het buitenland, niet meer tot Syrië worden toegelaten en/of een verhoogde kans op een behandeling in strijd met artikel 3 van het EVRM te vrezen hebben. Ook volgens recente jurisprudentie kunnen uitgeprocedeerde asielzoekers (waaronder ook staatloze Koerden) uit Syrië naar hun land van herkomst terugkeren. Eiseres komt derhalve niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a of b, van de Vw 2000.

1.2 Eiseres heeft hiertegen in het beroep – samengevat – het volgende aangevoerd. Verweerder heeft geen rekening gehouden met de realiteit zoals die zich in de praktijk voordoet. De documenten zijn door de reisagent afgenomen. Eiseres heeft met een authentiek document aangetoond dat zij staatloos is en als zodanig in Syrië staat geregistreerd. Haar probleem bestaat met name uit de reële vrees dat de PKK haar iets aandoet naar aanleiding van haar weigering zich actief bij die groep aan te sluiten. Met deze specifieke achtergrond en de meedogenloosheid van de PKK bij het ronselen van leden wordt door verweerder in het bestreden besluit geen rekening gehouden. Niet valt in te zien waarom de Syrische autoriteiten bescherming zouden bieden aan iemand die staatloos is en wiens broer in de gevangenis zit vanwege vermeende activiteiten voor de PKK. Eiseres heeft meerdere voorbeelden gegeven van kennissen die door de PKK zijn vermoord. Naar aanleiding van hun dood is door de Syrische autoriteiten nooit een onderzoek ingesteld. Hiermee is ook de angst van eiseres niet te worden beschermd door de Syrische autoriteiten tegen de PKK reël.

Eiseres blijft bij haar stelling dat zij als staatloze geen recht meer heeft op toegang tot Syrië en geen recht heeft op bescherming of vestiging elders in dat land. Indien zij terugkeert valt niet in te zien waarom haar antecedenten niet zouden worden gecheckt door de Syrische autoriteiten en zij daarvoor niet zou worden vastgezet.

Eiseres dient daarom in aanmerking te komen voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a of b, van de Vw 2000.

2.1 Ter zitting van 10 augustus 2005 heeft verweerder het bestreden besluit nader toegelicht en aangevoerd dat het asielrelaas onvoldoende zwaarwegend is om tot vluchtelingenschap te concluderen. Weliswaar is in het voornemen een overweging gewijd aan de geloofwaardigheid van het asielrelaas, maar naar aanleiding van het individueel ambtsbericht is dit niet opgenomen in het bestreden besluit. Aan het ontbreken van reisdocumenten zijn dus geen consequenties verbonden.

2.2 Ter zitting van 17 oktober 2006 heeft verweerder aangevoerd dat het, gelet op de jurisprudentieontwikkelingen op het gebied van de geloofwaardigheidstoetsing, in het onderhavige geval gaat om de beoordeling van het realiteitsgehalte van de vrees. De jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (AbRS) is thans op dit punt voldoende duidelijk. Eiseres heeft de vrees voor vervolging van de kant van de PKK dan wel de Syrische autoriteiten onvoldoende aannemelijk gemaakt. Het bestreden besluit is derhalve in lijn met vorenbedoelde jurisprudentie van de AbRS.

2.3 Eiseres heeft ter zitting van 16 oktober 2006 aangevoerd dat verweerder ten onrechte het individueel ambtsbericht aan het besluit ten grondslag heeft gelegd, nu onduidelijk is op grond van welke stukken is geconcludeerd dat eiseres niet door de Syrische autoriteiten wordt gezocht. Ten onrechte zijn ook delen van algemene aard in de onderliggende stukken weggelaten.

AWB 03/42668

4

Het is onzorgvuldig en onredelijk dat verweerder op grond van de jurisprudentieontwikkelingen op het gebied van de geloofwaardigheidsstoetsing thans een andere toetsingskader hanteert en het standpunt dat de door eiseres gestelde vrees onvoldoende aannemelijk is gemaakt thans schaart onder de geloofwaardigheid van het relaas.

V. OVERWEGINGEN

1. Aan de orde is de vraag of het bestreden besluit, in het licht van de daartegen aangevoerde beroepsgronden, in rechte stand kan houden.
2. Op 1 april 2001 is de Vw 2000 in werking getreden en is de Vreemdelingenwet 1965 (Vw) ingetrokken. Ingevolge de Vw 2000 houdt het bestreden besluit de beslissing in over de verlening van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000.
3. Ingevolge artikel 28, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 is de Minister bevoegd de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd in te willigen, af te wijzen dan wel niet in behandeling te nemen.
4. Op grond van artikel 29, eerste lid, van de Vw 2000 kan -voor zover hier van belang- een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 worden verleend aan de vreemdeling:
 - a. die verdragsvluchteling is;
 - b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan foltering, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of straffingen.
5. Artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 bepaalt dat een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 wordt afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zich zelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.
6. Volgens vaste jurisprudentie van de AbRS, onder meer de uitspraak van 11 februari 2005 (JV 2005, 152) behoort de vaststelling of en in hoeverre bij de beoordeling van een asielaanvraag wordt uitgegaan van de door de vreemdeling in zijn relaas naar voren gebrachte feiten tot de verantwoordelijkheid van verweerder en kan die vaststelling door de rechter slechts terughoudend worden getoetst. Zoals volgt uit de jurisprudentie van de AbRS sedert (onder meer) de uitspraak van 23 juni 2005 (JV 2005, 315), geldt dat eveneens voor de beoordeling van het realiteitsgehalte van de door de asielzoeker aan de door hem gestelde feiten ontleende vermoedens over wat hem als gevolg daarvan bij terugkeer aan behandeling te wachten staat.
7. Het toetsingskader dat bij de beoordeling van de geloofwaardigheid wordt gehanteerd is neergelegd in C1/3.2.3 van de Vreemdelingencirculaire (Vc) 2000. Daarin is bepaald dat het relaas in beginsel geloofwaardig wordt bevonden, indien de vreemdeling op alle vragen zo volledig mogelijk heeft geantwoord en het relaas innerlijk consistent en niet onaannemelijk is en strookt met wat over de algemene situatie in het land van herkomst bekend is. Indien zich een omstandigheid voordoet, als bedoeld in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder a tot en met f, van de Vw 2000, mogen in het relaas van de vreemdeling ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden mogen voorkomen; van het asielrelaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan.
8. Ter zitting van 10 augustus 2005 heeft verweerder aangegeven, dat in het bestreden besluit weliswaar is opgenomen dat eiseres toerekenbaar onvoldoende documenten heeft overgelegd ter staving van haar nationaliteit, identiteit en reisroute, maar dat daar geen consequenties aan zijn verbonden. Voor zover verweerder ter zitting van 17 oktober 2007 heeft willen betogen dat, gelet op

AWB 03/42668

5

de gewijzigde jurisprudentie van de AbRS ten aanzien van de beoordeling van de geloofwaardigheid van de vrees, de documentloosheid thans wel meeweegt bij die beoordeling en er derhalve een positieve overtuigingskracht van het relaas dient uit te gaan, volgt de rechtbank dit betoog niet. Bij uitspraak van 27 januari 2003 (JV 2003, 103) heeft de AbRS reeds aangegeven welk toetsingskader dient te worden gehanteerd, indien zich een omstandigheid voordoet, als bedoeld in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder a tot en met f, van de Vw 2000. Dit toetsingskader is vervolgens neergelegd in paragraaf C1/3.2.3 van de Vc 2000 als hiervoor weergegeven. Nu het bestreden besluit dateert van na de datum van voornoemde (richtinggevende) uitspraak van de AbRS over de geloofwaardigheidsbeoordeling en verweerder zich blijkens het besluit niet op het standpunt heeft gesteld dat het relaas positieve overtuigingskracht ontbeert, maar slechts ten aanzien van de vrees heeft aangegeven dat deze niet aannemelijk is, heeft verweerder kennelijk aan de documentloosheid geen consequenties verbonden. Het standpunt van verweerder zoals ter zitting aangegeven kan niet achteraf in het besluit worden ingelezen.

9. Gelet op het vorenstaande diende verweerder te beoordelen of het relaas van eiseres op hoofdlijnen innerlijk consistent en niet-onaannemelijk is en strookt met wat over de algemene situatie in het land van herkomst bekend is.

10. De rechtbank is van oordeel dat het niet in strijd met de zorgvuldigheid of redelijkheid is, om bij de beoordeling van het bestreden besluit het toetsingskader met betrekking tot de aannemelijkheid van de gestelde vrees, zoals zich dat heeft ontwikkeld in de jurisprudentie van de AbRS op dit punt, als uitgangspunt te nemen. De bewoordingen van het bestreden besluit zijn immers in lijn met deze jurisprudentie en eiseres heeft zich hierover ter zitting voldoende kunnen uitlaten. De rechtbank ziet zich, gelet hierop, gesteld voor de vraag of verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat eiseres haar vrees voor vervolging van de zijde van de Syrische autoriteiten dan wel de PKK niet aannemelijk heeft gemaakt. Hiertoe overweegt de rechtbank als volgt.

11.1 Eiseres heeft ter onderbouwing van haar stelling dat de Syrische autoriteiten geweld gebruiken tegen Koerden verwezen naar het algemeen ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van 31 mei 2005. De rechtbank ziet zich gesteld voor de vraag of hetgeen in dit ambtsbericht is opgenomen over de positie van Koerden in Syrië als een novum in de zin van artikel 83 van de Vw 2000 kan worden gezien.

11.2 Ingevolge artikel 83, eerste lid, van de Vw 2000 houdt de rechtbank bij de beoordeling van het beroep rekening met feiten en omstandigheden die na het nemen van het bestreden besluit zijn opgekomen, tenzij de goede procesorde zich daartegen verzet of de afdoening van de zaak daardoor ontoelaatbaar wordt vertraagd. Blijkens de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 3 augustus 2001, JV 2001/258, dient de vraag of sprake is van feiten en omstandigheden als bedoeld in artikel 83 van de Vw 2000 te worden beantwoord aan de hand van dezelfde criteria als die welke gelden bij de toepassing van artikel 4:6, eerste lid, van de Awb.

11.3 Ingevolge artikel 4:6 van de Awb is de aanvrager die na een geheel of gedeeltelijk afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag doet, gehouden nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden.

Onder nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of die niet vóór het nemen van dat besluit konden en behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een nieuwe rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand uitgesloten is dat hetgeen alsnog is overgelegd, kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat rust.

AWB 03/42668

6

11.4 De rechtbank is van oordeel dat de inhoud van voornoemd ambtsbericht, hoewel dit dateert van ná het bestreden besluit, niet kan worden beschouwd als een nieuw feit of veranderde omstandigheid in vorenbedoelde zin, nu de informatie die betrekking heeft op de positie van de Koerden niet afdoet aan hetgeen in het bestreden besluit op dit punt is overwogen. In dit ambtsbericht staat immers vermeld dat de Koerdische bevolkingsgroep niet louter op grond van haar etnische afkomst wordt vervolgd, dan wel discriminatoir gestraft. Individuele leden van de Koerdische bevolkingsgroep worden niet vervolgd louter vanwege hun Koerdische afkomst.

12. De rechtbank is voorts - na kennis te hebben genomen van de (niet gemaskeerde) onderliggende stukken van het individueel ambtsbericht - van oordeel dat verweerder de inhoud hiervan aan het bestreden besluit ten grondslag heeft kunnen leggen. De in dit kader door eiseres nog aangevoerde beroepsgrond dat ten onrechte delen van algemene aard in de onderliggende stukken zijn weggelaten, kan gezien de uitspraak van deze rechtbank en zittingsplaats van 22 juni 2006, buiten beschouwing blijven.

Nu eiseres volgens het individueel ambtsbericht niet wordt gezocht door de Syrische autoriteiten en onvoldoende is gemotiveerd dat aan de inhoud van het ambtsbericht moet worden getwijfeld, is de rechtbank van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat eiseres niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij vanwege haar Koerdische afkomst voor vervolging te vrezen heeft van de zijde van de Syrische autoriteiten.

Het feit dat eiseres staatloos is en hier in Nederland asiel heeft gevraagd, kan niet tot een ander oordeel leiden. Verweerder heeft kunnen oordelen dat de door eiseres uit die feiten afgeleide vrees berust op een niet nader onderbouwde aanname.

13. Voorts heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat de vrees van eiseres dat zij door leden van de PKK zal worden vervolgd nu zij niet de plaats van haar broer wilde innemen en niet wilde deelnemen aan gevechten voor de PKK op vermoedens berust, nu eiseres in gebreke is gebleven dit nader te onderbouwen.

14. Aan de vraag of verweerder zich op het standpunt heeft kunnen stellen dat eiseres niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij tegen de problemen van de kant van de PKK niet de bescherming van de Syrische autoriteiten kon inroepen, komt de rechtbank dan ook niet toe.

15. Gelet op het voorgaande heeft verweerder de aanvraag van eiseres voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a of b, van de Vw 2000 kunnen afwijzen.

16. De conclusie is dan ook dat het bestreden besluit de rechterlijke toets kan doorstaan.

17. Op grond van het voorgaande dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

18. Van omstandigheden op grond waarvan verweerder het griffierecht zou moeten vergoeden dan wel een van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten, is de rechtbank niet gebleken.

AWB 03/42668

7

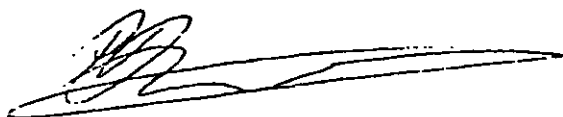
VI. BESLISSING

De rechtbank

verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan op 27 maart 2007 door mr. A.J. van Putten, voorzitter, en mrs. M.J. Diemer en J. Jonkers, rechters, in tegenwoordigheid van P. Deinum, griffier, en bekendgemaakt door verzending aan partijen op de hieronder vermelde datum.

De griffier,

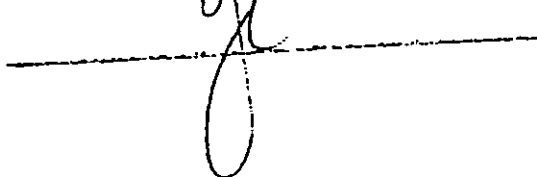
De voorzitter,

Afschrift verzonden op: **28 MAART 2007**

Conc.: PD
Coll: MvK
D: C

Tegen deze uitspraak staat hoger beroep open bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt vier weken. Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

VOOR KOPIE CONFORM DE GRIFFIER DER
ARRONDISSEMENT RECHTBANK TE AMSTERDAM

DE JONG VAN TONGERLO
& BEKKERING ADVOCATEN

POSTBUS 23024
3001 KA ROTTERDAM

VAN VOLLENHOVENSTRAAT 21B
3016 BG ROTTERDAM

TELEFOON +31(0)10-4366437
FAX +31(0)10-4367729
E-MAIL ADVOCATEN@FREELER.NL

MR J. DE JONG
MR D.H. VAN TONGERLO
MR M.C. BEKKERING

RAAD VAN STATE

INGEKOMEN

17 APR 2007

ZAAKNR.

AAN:

BEHANDELD: DD: PAR:

RAAD VAN STATE
Afd. Bestuursrechtspraak
Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

HOGER BEROEPSCHRIFT

Rotterdam, 17 april 2007

Betreft: / Staat
IND dossiernr.: 9812.23.2076
Toevoeging aangevraagd

Appellante is:

geboren op , staatloos, thans verblijvende te Den Haag,
domicilie kiezende te Rotterdam, aan de Van Vollenhovenstraat no. 21b ten kantore van Mw
Mr J. de Jong, advocaat en procureur, die zij bepaaldelijk heeft gevolmachtigd tot het instellen
van het hoger beroep;

De Procedure:

Op 28 februari 2001 heeft appellante een aanvraag om erkenning en toelating als vluchteling
ingediend. Bij beschikking van de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie van 9 juli
2003 is die aanvraag afgewezen. Het beroep dat daartegen werd ingediend is bij uitspraak van
de Rechtbank te Rotterdam van 27 maart 2007 ongegrond verklaard;

Appellante kan zich in deze uitspraak niet vinden en gaan daartegen in hoger beroep bij Uw
Raad. Appellante heeft tevens heden een apart verzoek om een voorlopige voorziening bij Uw
Raad ingediend;

DE JONG VAN TONGERLO
& BEKKERING ADVOCATEN

-2-

De Grieven:

1. In de uitspraak van 27 maart 2007 stelt de Rechtbank onder rechtsoverwegingen 13,14 en 15 het volgende:

13. *"Voorts heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat de vrees van eiseres dat zij door de leden van de PKK zal worden vervolgd nu zij niet de plaats van haar broer wilde innemen aan gevechten voor de PKK op vermoedens berust, nu eiseres in gebreke is gebleven dit nader te onderbouwen."*

14. *"Aan de vraag of verweerder zich op het standpunt heeft kunnen stellen dat eiseres niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij tegen de problemen van de kant van de PKK niet de bescherming van de Syrische autoriteiten kon inroepen, komt de rechtbank dan ook niet toe."*

15. *"Gelet op het voorgaande heeft verweerder de aanvraag van eiseres voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a of b, van de VW2000 kunnen afwijzen:"*

De rechtbank heeft zich in casu met name gericht op de vraag of appellante zou worden vervolgd door de Syrische autoriteiten en blijkbaar op grond van het individueel ambtsbericht in deze zaak geconcludeerd dat dit niet het geval is. De vraag echter of zij, als staatloze, door die Syrische autoriteiten zal worden beschermd indien zij problemen zal ondervinden van de PKK, welke problemen onmogelijk te bewijzen zijn door appellante, maar gezien haar geloofwaardige relaas en achtergrond, toch als zijnde niet geheel denkbeeldig kunnen worden beschouwd en na gedegen onderzoek van de kant van de Staatssecretaris wellicht wel aangetoond hadden kunnen worden, is van een geheel andere orde. De Staatssecretaris had in het kader van een zorgvuldige besluitvorming nader onderzoek moeten doen naar de omstandigheden van appellantes gedetineerde broer en de vraag of appellante als staatloze enige bescherming zou kunnen krijgen, maar heeft dit nagelaten. De rechtbank had de Staatssecretaris hier op moeten wijzen en de beslissing derhalve moeten vernietigen;

De Conclusie:

Appellante concludeert op grond van het hetgeen hiervoor is overwogen dat de bestreden uitspraak van de Rechtbank te Rotterdam van 27 maart 2007 op onzorgvuldige wijze tot stand is gekomen omdat die op bovenvermelde punten onvoldoende of onjuist is gemotiveerd;

Redenen waarom appellante Uw Raad verzoekt de uitspraak van 27 maart 2007 te vernietigen en te bepalen dat haar asielverzoek opnieuw dient te worden beoordeeld;

Rotterdam, 17 april 2007

Mw Mr J. de Jong
Gemachtigde